

Vladimir Golen

NENADEN DEŽ   Kako je prav prišel ta dež,
                     nenaden,
                     bujen
                     dež . . .

Zapel je po iskrivi žici,
 prelomil širni svod neba,
 kot dve samotni ptici
 pod isto streho sva zašla.

Ujeta med njegove curke
 pod belim oknom sva bila,
 ko brez podobnega naključja
 nikoli ne bi se našla.

Čprav obema pot je ista
 bila že dolgih dvajset let,
 za smešen, prazen nič sva sprta
 razhajala se brez besed,
 ker so laži in tuja zloba,
 ker so hoteli zli ljudje,
 do danes nisva še postala,
 še nisva segla si v roke . . .

Bila je malce smešna drama
 za tiho najino četrt.
 Kot gledaš tujca, je tuje
 bil vame tvoj pogled uprt.

Glej, mavrica se pne v nebo!
 — Nekoč sem v burji, kot je ta . . .
 In že je stekel plaz besed
 ob pošumevanju dežja.

In jaz brez cigaret. Oba
 sva zadnjo si po pol delila.
 Glej sonce! Že je kot zlato
 svetloba se čez vrt razlila.

In pljusknil je čez zemljo
 dobrote čudne val igriv.
 In stala dolgo sva pod streho.
 Kako je prav prišel nama naliv!

Koljo Sevov

KOSEC Kosit gremo, ko se dvigne rosa.
 Nabrusiš koso in s trdnim korakom
 začneš na levem koncu livade.
 Ne stopaj bos v zeleno modrost!
 Ne sekaj kril mladim pticam.
 Nikar ne zgubi zvena svoje kose...
 S takšnimi nasveti sem začenjaj kositi.
 Toda kri trave in cvetne čaše
 se niso hotele vdati moji ostri kosi.
 Legel sem vznak in prisluhnil
 utripu zelenih bilk:
 Napile smo se oblakov in privabile čebele —
 ne pokosi nas!
 Murni so se zatekali k nam pred vetrovi —
 ne pokosi nas!
 Ziblremo metulje v očeh dneva —
 ne pokosi nas!
 Obležal sem, čeprav so korenine
 slabotno moledovale:
 Pokosi jih, da zrasedo nove!

MELANHOLIČEN Dober dan pravim vsem zgodnjim oračem.
 DAN Pa me ne slišijo. Rosa še dremlje na travi.
 Ne dviga se rahla meglica nad brazdami.

Dober dan pravim vsem pastirjem,
 ki spijo pod lučjo zornice.
 Manejo si oči in merijo nebo z gorjačami,
 čeprav še zvončki molčijo v senci.

Dober dan pravim kosačem, ki klepljejo kose
 in gledajo na dve plati:
 z enim očesom merijo travnike, z drugim — oblake.